

nansministeriet angaaende en bestemt lille Sag, en Sag, der kun drejer sig om nogle faa Kroner — det gjaldt om at faa at vide, om det kunde paalægges Foreningen at afholde Udgifterne ved en Tinglæsning. Foreningen mente ikke, det kunde paalægges den, der var Autoriteter, der derimod mente, at den skulde betale, og saa afæskede man Ministeriets Afgørelse. Men det har varet henimod 3 Maaneder, og forleden Dag, da jeg talte med den paa-gældende Udstykningsforenings Formand, havde man endnu ikke faaet Besked. Hvis man i Ministeriet i Almindelighed arbejder med samme Langsomhed, og der saa indtræder det Tilfælde, at der er en Ejendom, der kan faas, og som egner sig til Udstykning, og Foreningen først skal indhente Ministeriets Erklæring, og det varer 2—3 Maaneder, inden den kan faa den, ja, saa er der nogen Sandsynlighed for, at der i mange Tilfælde vil være andre Købere, saaledes at der bliver Konkurrence om den paagældende Ejendom, og Udstykningsforeningerne derved komme til at købe deres Ejendomme dyrere end ellers. Jeg henstiller til den højtærede Finansminister at tage denne Skrivelse tilbage og i Stedet for fastsætte aldeles bestemte Regler for, hvor stor en Ejendom skal være, for at den overhovedet kan komme ind under Loven af 6. April 1906. Jeg tror, det vilde gavne selve Sagen og de Folk, der faa de smaa Ejendomme, i mange Tilfælde saa betydeligt, at det nok var værd at foretage en saadan Ændring. Sagen er maaske ikke saa stor i Øjeblikket. Jeg ved ikke, hvor mange Foreninger der har faaet en saadan Skrivelse. Det var ikke noget almindeligt Cirkulære. Men jeg skal for Resten gerne sige, at det er en Udstykningsforening i Hjørring Amt, der har faaet den. Hvis det kun er den, er det i hvert Fald meget let at ændre. Jeg henstiller, som sagt, til den højtærede Finansminister at drage Omsorg for, at der fastsættes aldeles bestemte Regler for, hvor stor en Gaard skal være, for at den kan komme ind under den nævnte Lov.

Vi have i de sidste 8 Dage hørt en Mængde Ord om, at det er nødvendigt, at der spares; og jeg skal villigt indrømme, at det er nødvendigt. Jeg kunde ønske, at man havde haft den samme Tanke om

Sparsommelighed, som nu kommer til Orde, ogsaa i Fjor og i Forfjor; i det hele, før man gik til at vedtage de militære Love, som vedtoges i Fjor. Paa Militæretaten kan der spares, saa det klodser noget, der kan spares saaledes, at der bliver Balance paa vort Budget. Det vil være vanskeligt paa nogen anden Maade at skabe den uden ved Paalæg af store nye Skatter. Men det er underligt, synes mig, midt i al denne Talen om Sparsommelighed at høre saadanne Røster som dem, der lød f. Eks. fra det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) og det ærede Medlem fra Frøstrup (Nørhave). De ville have, at vi hurtigst muligt skulle bygge Vestkysthavne. Nu skal jeg villigt indrømme, at Spørgsmaalet om Havne til Fremme af Vestkystfiskernes daglige Gerning har min fulde Sympati. Jeg vil gerne være med til at skaffe dem bedre Vilkaar at leve under og bedre Adgang til at udnytte Havets Rigdom. Men de Herrer, som have været med til at vedtage og nu for ganske nylig have stillet sig til Valg med den Opgave at fastholde den en Gang vedtagne Militærordning, skulde være forsigtige med nu at kræve disse Ting fremmede; thi de maa jo vide, at det er ganske umuligt at faa saadanne Bevillinger. Det kan lyde udmærket godt ude omkring i deres Valgkredse, naar der kommer til at staa i deres Aviser, at Hr. den og den har talt om Vestkysthavne, men de Herrer vide jo saa inderlig godt, at det er Blaar til et æret godtroende Vælgerfolks Øjne. De vide saa inderlig godt, at der er lagt Beslag paa Statens Midler de første Aar, saaledes at der ikke kan blive Tale om noget som helst til Vestkysthavne og den Slags Ting.

Lad mig med det samme, siden jeg er ved at omtale det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen), opholde mig et Øjeblik ved en anden af hans Udtalelser, der synes mig at kræve et Tilsvær. Det ærede Medlem var, som for øvrigt adskillige andre af det ærede Medlems Parti have været, inde paa, at nu burde vi have Fred, nu burde alle, der kalde sig Venstre, gaa sammen, det skulde være saa dejligt, der var ikke saa meget, der skilte — og hvad der ellers kan siges af kønne Ord. Det forekommer mig, at det er lidt underligt,